

Abstrakt

Disertační práce pojednává o vedlejších výzdobných a ikonografických motivech západního původu, které byly přineseny do Číny v Období rozdrobenosti a pronikly do čínského buddhistického umění. Řada těchto prvků se zároveň neomezuje pouze na umění buddhistické, ale uplatnila se rovněž v umění profánním a stala se jedním ze zdrojů, z nichž byl zformován mladší čínský styl. Jako základ srovnávací studie byl vzhledem k vysoké koncentraci zmíněných motivů zvolen komplex buddhistických jeskynních chrámů v Yungangu (Shanxi) vybudovaný za vlády dynastie Severní Wei (386–535 po Kr.). Jak tato práce dokládá, podstatnou roli v rozvoji daných vzorů hrál vliv gandhārského umění, jehož prvky do Číny pronikaly zejména skrze oblast dnešního Xinjiangu. Zároveň ovšem také ukazuje, že buddhistické umění bylo pouze jedním z médií šíření cizích motivů, k němuž docházelo během staletí ve vícero vlnách. Práce se snaží postihnout složitost celého tohoto fenoménu, a to jednak za pomoci samotné srovnávací analýzy jednotlivých artefaktů, jednak rozbořením kulturně-historického pozadí a rovněž dochovaných informací o práci a životě řemeslníků vytvářejících daná díla, které byly získány studiem primárních písemných pramenů.